

Paraklétoosz

2020. március 8.

Bátorító gondolat a beteg és bajbajutott embereknek

MI VAN A SZÍVEMBEN?

Egy nap egy gazdag ember adott egy kosár szemetet egy szegény embernek. A szegény ember elmosolyodott és elment a kosárral, kiürítette, megmosta és feltöltötte gyönyörű virágokkal, visszament a gazdag emberhez és visszaadta neki. A gazdag ember meglepődött és azt kérdezte: Miért adsz nekem szép virágokat, ha én szemetet adtam neked? A szegény ember így válaszolt: Mindenki azt ad, ami a szívében van.

MI LESZ SZÍVEDBEN A GYÓNÁS UTÁN? - Kerényi Lajos

Érdekes, hogy éppen a mi századunk jutott el odáig, hogy az orvosok és a pszichológusok is elismerik: bárminek tekintsük is a gyónást, ez a magunkkal és a másokkal való megbékélés egyik legjobb módja. Az Országos Onkológiai Intézetben történt. Az orvos és nővér már vártak. Ebben és ebben a szobában fekszik egy körülbelül negyvenéves nőbeteg - közölték. Hirtelen fellobbantak és aktivizálódtak áttétes tumorai. Igen rossz állapotban van.

- Itt már csak a tisztelendő úr tud segíteni - mondta az orvos. - Az asszony telve van kízó félelemmel. Azt hajtogatja, ő úgyis el fog kárhozni.

Kérdésekre ez volt a beteg válasza:

- Egy életen át becsaptam az Istent. Végem van.

Kiderült, hogy tizenhat éves korában egy nem túl nagy horderejű, szex körüli bűnt követett el, és azt nem merte meggyónni. Azóta is rendszeresen szentségekhez járul, és most, nehéz helyzetében döbönt rá szörnyű helyzetére.

Sikerült meggyőznöm: Isten végtelen irgalmas. Semmi nincs elveszve, amíg itt a földön élünk. Mindent jóvátehetünk. Nehezen, de elfogadta érveimet. Ezután valami csodálatos bűnbánat következett.

Néhány nap múlva behív az orvos, és megkérdezi: mit tettem a beteggel? Hirtelen leálltak a folyamatok a nyirokdaganatoknál. A beteget mintha kicserélték volna!

ISTEN TEKINTETÉT KERESSÜK - Barsi Balázs

Szaggassátok meg szíveteket, nem pedig ruhátokat, és térjete meg az Úrhoz, a ti Istenetekhez! (vö. Joel 2,12-18)

E hét szerdáján ismét ránk köszönt az alkalmas, szent idő, amely arra hivatott, hogy testünket-lelkünket az élő Isten szolgálatába fogja, az Ő akaratának megismerésére és teljesítésére hangolja. A keresztény lét koncentrátuma ez a negyven nap: a megújulásra való felhívástól a Krisztussal együtt vállalt szenvedésen át a feltámadásig magába sűríti a Krisztus-követés valamennyi fázisát. Az első lépés, hogy a világból érkező, olykor egészen vakító reflektorfények helyett Isten tekintetét keressük, aki a rejtekben is lát. Kicsiny, nem látványos, de konkrét és magunkon mindennap számon kérhető vállalásokat tegyünk, figyelembe véve, hogy testi-lelki adottságaink, körülményeink folytán mások a lehetőségeink, és persze teherbíró képességünk sem egyforma. A keresztény böjt nem testünk büntetése, sanyargatása, hanem szellemi-lelki Istenhez fordulásunk fizikai vetülete. Testünk a böjtöléssel vesz részt az Istenre figyelésben, és ez visszahat lelkünkre: érzékenyebbé tesz az Istentől érkező

apró jelekre, indításokra. Az imádság, böjt és irgalmasság egymásból fakadjon, ne pusztá külsőség, erőpróba, izzadságszagú erőlködés legyen, hanem újfajta, bensőséges találkozás Istennel és testvéreinkkel.

Urunk Jézus, ha komolyan vesszük az intő szót, hogy porból lettünk, s a porba térünk vissza, bizony egy kicsit megrendülünk. Nem könnyű szembesülnünk azzal, hogy terveinkről, álmainkról, mindarról, amiért napról napra fáradozunk, kimondatik, hogy velünk együtt az enyészete lesz. Add, hogy az előttünk álló negyven napban megtanuljunk leszámolni illúzióinkkal és légvárainkkal, s elfogadjuk, hogy nem is kell másnak lennünk, mint pornak: Isten kezében, az Ő Leheletével ez a por megtelik étellel, és abba a dicsőségbe emeltetik, amely a Te osztályrészed az Atya jobbján.

ISTEN SZÍNE ELŐTT - Faághy Richárd

Tudjuk, hogy amikor Isten kinyilatkoztatja magát az embernek, egyúttal küldetést is ad neki.

Egyéni hivatásunk betöltése megkívánja, hogy ne csak arról mondjunk le, ami önmagában rossz, hanem mindarról a jóról is, amit Isten nem nekünk szánt. (Thomas Merton)

Ma igyekszem találni egy csendes negyedórát-félórát, hogy végiggondolhassam, mi az én élethivatásom. Mennyire valósítom meg Istenem akaratát az életemben?

Uram, Jézusom! Az apostoloknak néhány rövid pillantást engedted a mennyei fényességbe, s ők egész földi életük során ebből merítettek erőt gondjaikban. Reánk minden szentmisében bocsátasz egy-egy mennyei fénysugarat, ami behatol a nyitott szívekbe. Kérlek, segíts, hogy evilági gondjaim soha ne tartsanak távol e kegyelemzöntől - ámen.

ÁMEN - Jacques Gauthier lelkiségi szerző

Ámen! Hogy megízleljük ennek a szónak a rejtett értelmét, a látszat mögé kell tekintenünk, és leporolni a jelentését. Az ámen a héber mn gyökből származik, ami stabilitást, megbízhatóságot, igazságot jelent. Amikor kimondjuk az áment, egy imát vagy egy szöveget a magunkévá teszünk. Kimutatjuk, hogy megbízunk a másokban: „Igen, amit most hallottunk, az megbízható, ezért mondunk rá áment, igent.” A héber terminusnak van egy interperszonális jellege. Amikor Istenhez imádkozunk, és lezárjuk az imát egy ámennel, azzal kifejezzük: Rá hagyatkozunk, Benne bízunk - az egyetlen igaz Istenben (Iz 65,16). „Áldott legyen az Isten mindörökké! Úgy legyen [Ámen]! Úgy legyen! [Ámen]!” (Zsolt 88,53).

Krisztus, aki arámi nyelven beszélt, gyakran használta ezt a szót; János evangéliuma több példával is szolgál. Jézus gyakran kezdte beszédeit így: „Ámen, ámen, mondom nektek...” (például Jn 10,1) – amit gyakran „valóban”-nak (a magyar nyelvű Szentírás-fordítások „bizony”-nak – a szerk.) fordítanak. Az Újszövetség úgy hivatkozik Jézusra, mint az igaz tanúra, „az Ámenre” (Jel 3,14). „Mert ahány ígérete csak van Istennek, mind »igen« lett őbenne. Ezért az »ámen« is általa hangzik fel tőlünk Isten dicsőségére” (2Kor 1,20).

Áment mondunk Istennek, ha bizalmunkat Krisztusba helyezzük, és hisszük, amit mond: „Ha valaki szeret engem, megtartja szavamat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és lakóhelyet veszünk nála” (Jn 14,23). A Jézus szavaiban való hit életre kelt azáltal, hogy ragaszkodtak a megszülető egyház tanításához; az apostoli hitvallás és a Jelenések könyve is ámennel végződik.

Ámennel zárjuk az imáinkat, hogy kifejezzük: egyetértünk annak tartalmával. Amikor magunkhoz vesszük Krisztus Testét, ámennel válaszolunk a pap szavaira. Ragaszkodunk a Testéhez, ami az Egyház, mert

ragaszkodunk Krisztushoz. Nemcsak egy kívánság hangzik el, mint amikor azt mondjuk: „úgy legyen”, hanem megerősítjük Krisztussal kötött szövetségünket, aki felajánlja magát kenyér formájában.

Mintha azt mondanánk: „Valóban, ámen! Hiszünk Krisztusban és ragaszkodunk hozzá teljes szívünkben.” Így mi magunk is ámenné válunk a Fiúban, aki él és uralkodik az Atyával és a Szentlélekkel, mindörökkön örökké. Ámen.

Jézus ajkán „bizony” értelemben fordul elő az „ámen” szó – tudjuk meg a katolikus lexikonból. – Jézus az egyetlen, aki szavait ámennel vezette be, a rabbinista irodalomban ez nem ismert. Ezzel isteni tekintélye súlyával kezeskedett szavainak igazságáért. Egy 3. századi töredék szerint: „Miközben mi ünnepeljük az Atyát és a Fiút és a Szentleket, az egész teremtés így válaszol énekünkre: Amen, amen!” A liturgiában az ámennel a nép megerősíti, hogy amit a celebráns (a szentmise ünneplését vezető pap) tesz és mond, azt az egész nép nevében teszi. Szent Ágoston szerint az „ámen” aláírás-értékű.

IMÁDKOZZUNK

Uram, te azt mondtad tanítványaidnak: Ti vagytok a világ világossága.

A fény világít, szórja sugarát, és elűzi a sötétséget.

Engedd, Uram, hogy én is fénysugár lehessenek! Hadd vigyem az öröm fényét az emberek közé, hiszen én is a te kegyelmed fényességében élek! Hadd legyek akaratod szerint a világosság gyermeke! Világítson az én életem is, hogy a téged kereső, utánad vágyó lelkek általam hozzád találjanak!

TEREMTS ÚJJÁ - Foucauld

Urunk, Te teremts újjá mindent bennünk. Magunkban csupa nyomorúság és

semmi vagyunk. Mindent, amire szükségünk van, Te adj meg nekünk.

Add meg nekünk azt a bátorságot, mely meg tudja vetni az egészséget, az életet, a veszélyeket, mindent, ami a testnek öröme vagy szükséglete.

Add nekünk azt a szeretetet, amelynek erejével önmagunkat elveszthetjük, önmagunktól megszabadulhatunk, hogy egyedül Te tölts be minket.

Add meg azt a szeretetet, amely az igazi elszabadulással ajándékoz meg, a lélek igazi szegénységével, mely mindent kiürít a lélekből, és az egész teret egyedül Neked tartja fenn, én Uram, én Istenem.

Szerkeszti és kiadja: Horváth László kórházlelkész ☎ **20/ 77-386-55; 30/ 849-8280**

<http://korhazkapolna.hu> ; korhazlelkesz.sopron@gmail.com; <http://www.facebook.com/korhazkapolna/>

Kórházkapolna: **szentmise vasárnap 11 órakor**